

FAKTY

przeciwko

O LESBIJKACH I GEJACH

Nie wystarczy mówić głośno – ważne, by robić to ze znajomością tematu. Zawarte w tej broszurce informacje o osobach homoseksualnych (lesbijkach i gejach) dostarczą tym, którzy chcą wypowiadać się na ich temat, faktów, obalających mity i negatywne stereotypy. Ludzie mają różne poglądy i mają do tego prawo. Jednak rozpowszechnianie fałszywych przekonań, nieopartych rzetelną wiedzą, jest niesprawiedliwe i może być obraźliwe i krzywdzące.
Z życzeniami inspirującej lektury.

Yga Kostrzewa, działaczka LGBT
Anna Zawadzka, pedagożka

Współpraca:

dr Alicja Długotęcka, edukatorka seksualna

Agata Engel-Bernatowicz, psychoterapeutka

Alicja Kowalska, polonistka

prof. Maria Szyszkowska, filozofka-etyczka

Agnieszka Weseli, historyczka życia seksualnego

Redakcja i korekta: Agnieszka Weseli

Skład: Alicja Kowalska

Projekt okładki i ilustracje: Agnieszka Kraska

Dystrybucja: Susanna Andreis

Publikacja chroniona prawem autorskim.

HOMOSEKSUALNOŚĆ

Jest to orientacja psychoseksualna, w ramach której właściwe każdemu człowiekowi potrzeby miłości, czułości, poczucia bezpieczeństwa oraz potrzeby seksualne realizowane są poprzez kontakty z osobami tej samej płci.

HOMOSEKSUALIŚCI, czyli osoby homoseksualne

To lesbijki i geje. W języku polskim słowo „gejowski” dotyczy mężczyzn o orientacji homoseksualnej. Organizacje, działające na rzecz homoseksualistów, manifestacje czy imprezy homoseksualistów, zazwyczaj nie są „gejowskie”, tylko lesbijsko-gejowskie, ponieważ biorą w nich udział i kobiety i mężczyźni o orientacji homoseksualnej.

FAKTY

- Homoseksualność nie jest chorobą – jest normą, orientacją psychoseksualną taką samą, jak heteroseksualność (czyli relacje psychoseksualne między mężczyznami i kobietami).
- Jeśli potrzeby psychoseksualne są realizowane w sposób nieszkodliwy społecznie i z akceptującym oraz przyzwalającym partnerem, traktowanie ich jako choroby jest całkowicie błędne.
- Homoseksualność za chorobę zaczęła być uznawana dopiero w XIX wieku. Z listy chorób i zaburzeń została skreślona przez Amerykańskie Towarzystwo Psychiatryczne w 1973 roku, a przez WHO (Światową Organizację Zdrowia) w 1991 roku. Jeśli ktoś nadal uważa, że homoseksualność jest chorobą, nie uznaje naukowej klasyfikacji zjawisk i równie dobrze może twierdzić, że chorobami są leworeczność, rudy odcień włosów czy piegi.
- Część amerykańskich psychologów, prawników i kryminologów postuluje, żeby na listę chorób i zaburzeń psychicznych, z której wykreślono homoseksualność, wpisać rasizm i homofobię jako zaburzenia urojeniowe, paranoidalne.
- Homoseksualność nie jest chorobą, więc nie ma możliwości, by ją leczyć czy z niej wyleczyć, podobnie jak nie można wyleczyć nikogo z heteroseksualności. Można odczuwać cierpienie z powodu własnej homoseksualności (często spowodowane obawami o przyjęcie przez bliskich czy uświadamianiem sobie, że społeczeństwo niekiedy piętnuje osoby homoseksualne, np. nazywając je zбочeńcami), ale i tak nigdy nie będzie ona chorobą. Chociaż jak dotąd obmyślono bardzo wiele metod „leczenia z orientacji seksualnej” – np. poprzez różne rodzaje oddziaływań psychologicznego, modlitwę, farmakologiczne blokowanie potrzeb seksualnych, leczenie awersyjne przez elektrowstrząsy w połączeniu z bodźcem o charakterze erotycznym (obecnie zabronione) – to nadal zarówno z homoseksualności, jak i z innych orientacji psychoseksualnych nie można nikogo wyleczyć; choć można – i próbuje się – je „leczyć”, jeśli to ostatnie słowo rozumiemy jako „podejmowanie działań medycznych”. Działania te okazują się jednak i zawsze będą się okazywać nieskuteczne. Mimo że naturalne potrzeby psychoseksualne, niezależnie od ich ukierunkowania (na płeć tę samą bądź przeciwną), można próbować rozmaicie korygować czy blokować, pozostaną one normalne i prawidłowe.

FAKTY

- Homoseksualność jest orientacją psychoseksualną, taką samą jak heteroseksualność.
- Według psychologów i seksuologów homoseksualność nie jest zбочeniem (nie ma cech zespołu psychopatologicznego, ICD – nr 302 wg Światowej Organizacji Zdrowia). Niestety, wciąż jeszcze można znaleźć mylące informacje na ten temat, np. w nieaktualnej literaturze przedmiotu sprzed 30 lat.
- Takie hasła najczęściej pojawiają się w ustach polityków i moralizatorów, a tymczasem do merytorycznej dyskusji na ten temat przygotowani są seksuolodzy i psycholodzy.

● Rozpowszechnianie powyższego mitu ułatwiają media, w których ludzie prezentują swe poglądy, nie zaś wiedzę. I tak na przykład Jan Kowalski jako osoba prywatna ma prawo uważać, że „homoseksualiści to zбочeńcy”, ale nie powinien publicznie twierdzić: „Powszechnie wiadomo, że homoseksualność to zбочenie, a homoseksualiści to dewianci”, ponieważ nauka głosi inaczej. Niektóre osoby lub grupy ze świata polityki budują cały swój wizerunek medialny na wyrażaniu poglądów pełnych nienawiści wobec jakiejś grupy społecznej.

● Każdy człowiek w demokratycznym państwie, w tym również geje i lesbijki, ma prawo do rzetelnej informacji. W mediach, prasie czy w podręcznikach szkolnych nie powinno podawać się informacji sprzecznych z naukową wiedzą i wzmacniających wynikające z niewiedzy stereotypy dotyczące płci i ludzkiej seksualności (jak np. sprzeczne z oficjalnym stanowiskiem Światowej Organizacji Zdrowia czy Amerykańskiego Towarzystwa Psychiatrycznego pomówienia homoseksualistów o chorobę czy zбочenie płciowe).

● Obiegowe, stereotypowe myślenie, powszechne w polskim społeczeństwie, zakłada, że partnerzy seksualni powinni być osobami dorosłymi, odmiennej płci, tej samej rasy (białej), tego samego wyznania (rzymskokatolickiego), a mężczyzna ma być starszy od kobiety. Lesbijki i geje, nie spełniając założenia odmienności płci, burzą przyjęty porządek układu erotycznego i podważają klasyczny model związku seksualnego. Zarzucanie im zбочenia jest tak samo nieuprawnione, jak nieakceptowanie i uważanie za gorsze par heteroseksualnych, w których jeden z partnerów jest dużo starszy od drugiego, ma inny niż biały kolor skóry lub wyznaje inną religię. To zwykłe uprzedzenia, które nie mają nic wspólnego z prawdą.

● Homoseksualność za zбочenie uważają często ludzie, którzy usiłują stłumić własne nieakceptowane potrzeby homoseksualne. Podłożem homofobii nierzadko jest u nich lęk przed własną skrywaną homoseksualnością.

● Rozumowanie homofoba wygląda następująco: jeśli zlikwiduje się przepisy prawne i społeczne napiętnowanie homoseksualności, to każdy będzie mógł zostać homoseksualistą. Rozumowanie takie zakłada, że potrzeby ludzkie muszą być restrykcyjnie ograniczane, gdyż jeśli dojdą do głosu, ujawnią „prawdziwą naturę człowieka”, niezgodną z heteroseksualną wizją świata. Rozumowanie to jest błędne, gdyż ani homoseksualistą, ani heteroseksualistą nie zostaje się z wyboru.

FAKTY

● Homoseksualność jest orientacją wrodzoną i trwałą. Nie można jej zmienić nawet przy aktywnym udziale osoby poddawanej „leczeniu” (które może prowadzić do depresji lub samobójstwa). Nawet gdyby jednak leczenie było możliwe, każdy człowiek ma prawo do wybrania takiego modelu życia i takiego partnera, jaki mu odpowiada. Najistotniejsze jest zaakceptowanie homoseksualnych myśli, uczuć i zachowań.

● Jeśli uznamy homoseksualność za dziwactwo, rodzaj fanaberii, przejaw seksualnej nudy i rodzaj erotycznej zabawy, nie możemy przydawać mu właściwej uczuciom głębi emocjonalnej. Tymczasem u podstaw zarówno homoerotycznych, jak i heteroerotycznych zachowań seksualnych leżą uczucia, emocje: potrzeba znalezienia miłości, akceptacji, stałego partnera. Podkreślmy, że każda ludzka orientacja jest psychoseksualna. Mimo nakierowania uczuć na partnera tej samej płci, pragnienie bliskości i miłości pozostają u osób homoseksualnych takie same, jak u osób heteroseksualnych.

FAKTY

- Zachowania homoseksualne zdarzają się w naturze zarówno wśród ludzi, jak i u niektórych gatunków zwierząt – jest to dowiedzione naukowo. Pewien procent populacji tych zwierząt (tak jak ludzi) wchodzi w trwałe związki homoseksualne i wychowuje z partnerem potomstwo jednego z nich, pochodzące z heteroseksualnego stosunku.
- Nie jest zatem prawdą, że homoseksualność nie przyczynia się do przetrwania gatunku, ponieważ często homoseksualne pary zajmują się potomstwem lepiej niż heteroseksualne.
- Zjawisko homoseksualności występuje na przestrzeni dziejów i niezależnie od szerokości geograficznej i ustroju politycznego. Badania antropologiczne dowodzą, że wśród różnych populacji ludzkich średnio 64% badanych kultur uznaje obecność lesbijek i gejów za naturalną.

MIT
Homoseksualność jest niezgodna z naturą.

FAKTY

- Homoseksualność – podobnie jak heteroseksualność – jest normalną skłonnością, zakorzenioną w ludzkiej naturze. Nie podlega więc ocenom moralnym. Podobnie absurdalne byłoby stwierdzenie, że na przykład zaspokajanie głodu jest moralne. Natomiast niemoralne jest nakazywanie wszystkim ludziom zachowań heteroseksualnych. Głupota i pruderia prowadzą do narzucania wszystkim obyczajowego wzoru heteroseksualności. Należy także podkreślić, że nie ma poglądu moralnego, któremu każdy musiałby się podporządkować (prof. Maria Szyszkowska).
- Niektórzy uważają, że homoseksualiści są niemoralni, ponieważ zachowania seksualne dopuszczalne są jedynie w małżeństwie, a małżeństwo to związek mężczyzny i kobiety. Ten stereotyp związany jest z dominującą w Polsce religią katolicką, która przyzwala na zachowania o charakterze seksualnym jedynie w małżeństwie w celu prokreacji. Trzeba jednak zaznaczyć, że argument dotyczący konieczności czystości przedmałżeńskiej, wysuwany przeciw miłości homoseksualnej, dawno przestał w praktyce obowiązywać odnośnie heteroseksualnej części społeczeństwa – konkubinaty lub współżycie przed ślubem wśród heteroseksualistów występują coraz częściej.

MIT
Homoseksualność jest niemoralna.

FAKTY

- Według Konstytucji RP każdy związek wyznaniowy powinien być tak samo traktowany. Katolicka moralność nie może powodować reglamentowania praw obywatelskich, a jedna doktryna nie może dyktować standardów postępowania. Polska powinna być państwem neutralnym światopoglądowo, w którym wszystkie wyznania są równouprawnione, a obywatele nie dzieli się na lepszych i gorszych zgodnie z pojęciem katolickiej moralności.
- Chcąc być w zgodzie z deklarowaną moralnością, Kościół katolicki nie powinien odróżniać uczynków dobrych od złych, a nie dzielić ludzi na niewłaściwych i słusznych ideologicznie.
- Nie wszystkie odłamy chrześcijaństwa zajmują wobec lesbijek i gejų stanowisko takie, jak Kościół katolicki. W Danii Kościół protestancki udziela błogosławieństwa parom lesbijskim czy gejowskim.
- Kościół katolicki oficjalnie głosi przykazanie miłości. Tymczasem postępowanie i publiczne wypowiedzi wielu duchownych prowadzą do utrwalania nienawiści w stosunku do osób homoseksualnych.

MIT
Homoseksualność jest sprzeczna z nauką Kościoła, dlatego lesbijki i geje nie powinni mieć w naszym kraju żadnych praw.

FAKTY

- Kościół katolicki rzeczywiście potępia homoseksualność, powołując się na słowa Biblii. W Starym Testamencie praktyki homoseksualne są dwukrotnie potępione jako „obrzydlive” (Kpł. 18,22; 20,13). Jednak w innych nakazach dotyczących Izraelitów tym samym słowem, tłumaczonym jako „obrzydlive”, określone są także: jedzenie małży, dotykanie skóry martwych świń, noszenie przez kobiety ubiorów wykonanych zarówno z wełny, jak i bawełny, przycinanie włosów wokół skroni przez mężczyzn, zapalanie ognia podczas sabatu, zbliżanie się do ołtarza ludzi z defektami fizycznymi. W Piśmie Świętym znajdujemy też wiele informacji o karze śmierci, na którą zasługują dzieci przeklinające rodziców, czarodzieje, osoby pracujące w sabat, bluźniercy, osoby, które zniewolą i sprzedadzą członka swego plemienia jako niewolnika. Z drugiej strony akceptowane jest posiadanie niewolników, jeśli pochodzą z innego narodu, lub sprzedanie własnej córki do niewoli. Większość praw i nakazów zapisanych w Starym Testamencie nie obowiązuje chrześcijan. Jednak w swej oficjalnej doktrynie Kościół katolicki uparcie trwa przy tych, które odnoszą się do homoseksualności.

MIT
Homoseksualność jest grzechem.

- Promiskuityzm (posiadanie wielu partnerów seksualnych bez związku emocjonalnego) jest charakterystyczny dla niektórych ludzi, niezależnie od ich orientacji psychoseksualnej (czyli zarówno dla homo-, jak i heteroseksualistów). Zjawisko to ma często związek z fazą życia i częściej występuje u mężczyzn (w okresie młodzieńczym lub podczas kryzysu wieku średniego). U niektórych lesbijek i gejów, tak jak u niektórych heteroseksualistów, mogą występować takie zachowania, ale nie wynika to z ogólnej tendencji osób homoseksualnych do rozwiązłości. Zazwyczaj promiskuityzm ma inne, psychologiczne podłoże, takie jak np. niska samoocena jakiejś osoby, lęk przed bliskimi relacjami emocjonalnymi, potrzeba potwierdzenia swojej wartości w oczach innych.
- Większość osób – heteroseksualnych i nieheteroseksualnych – pragnie tworzyć stałe związki w oparciu o uczucia wzajemnej miłości, bliskości, współodpowiedzialności za partnera.
- Umiejętność budowania relacji emocjonalnych nie jest uzależniona od orientacji psychoseksualnej.
- Gdyby powyższy mit był prawdą, oznaczałoby to, że osoby homoseksualne nie robią nic innego w życiu, tylko uprawiają seks. Tymczasem – statystycznie ujmując – seks stanowi dość niewielki procent ludzkiej aktywności. Osoby obsesyjnie skupione na seksie to nie homoseksualiści, a seksuolicy. To zaburzenie nie jest związane z orientacją psychoseksualną.

MIT
Lesbijki i geje mają wielu partnerów, są rozwiązliwi, w życiu chodzi im tylko o seks.

FAKTY

- W Polsce, podobnie jak w innych krajach, wiele lesbijek i gejów żyje w długoletnich, trwałych związkach. Często o nich nie wiemy, ponieważ partner/ka ukrywają się ze swoim uczuciem, obawiając się ostracyzmu społecznego.
- Dwie osoby tej samej płci, mieszkające razem, często uznajemy za współlokatorów/ki, rodzeństwo, przyjaciół/przyjaciółki, nie przypuszczając, że są to osoby pozostające w jednopłciowym związku.
- Niektórzy ludzie z rozmaitych przyczyn nie tworzą w swoim życiu stałych związków z innymi osobami. Są wśród nich zarówno niektóre osoby homoseksualne, jak i część heteroseksualistów.
- Osoby homoseksualne zazwyczaj nie mają dla swoich związków takiego wsparcia społecznego, jakie otrzymują heteroseksualiści. Nad dobrostanem pary heteroseksualnej czuwają ich rodzice, rodzeństwo, przyjaciele. Gdy para homoseksualna ukrywa swój związek w tajemnicy, nie ma takiego zaplecza. Gdyby homoseksualiści mogli otwarcie rozmawiać z najbliższymi o swych emocjach i dylematach i otrzymywaliby wsparcie w trudnych sytuacjach, łatwiej byłoby im pracować nad stabilnością i jakością swoich związków, osiągnąć stałość i poczucie bezpieczeństwa.
- Prawna możliwość zawierania związków jednopłciowych mogłaby dodatkowo pozytywnie wpłynąć na ich trwałość. Dla scementowania związków nieheteroseksualnych istotne jest poważne traktowanie tych relacji przez najbliższe otoczenie: rodzinę, sąsiadów, urzędy itd.

MIT
Lesbijki i geje nie tworzą trwałych związków.

FAKTY

● Art. 32 Konstytucji RP brzmi: „1. Wszyscy są wobec prawa równi. Wszyscy mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne. 2. Nikt nie może być dyskryminowany w życiu publicznym, społecznym lub gospodarczym z jakiegokolwiek przyczyny”. Osoby homoseksualne mają prawo do poszanowania ich godności i traktowania na równi z innymi obywatelami oraz do egzekwowania podstawowych praw, przysługujących im w Polsce.

● Państwo powinno dbać o prawa zagwarantowane każdemu obywatelowi, niezależnie od jego orientacji seksualnej, wyznania, stopnia sprawności itd.

● Osoby homoseksualne (lesbijki i geje) są takimi samymi obywatelami i obywatelkami, jak osoby heteroseksualne, wypełniają wobec państwa takie same obowiązki (np. płacąc takie same podatki), więc powinny mieć takie same prawa.

● Lesbijkom i gejom należą się te same prawa, co osobom heteroseksualnym, a więc (m.in.):

– prawo wydania zgody na operację nieprzytomnego partnera/ki,

– prawo do wglądu w dokumentację medyczną partnera/ki podczas hospitalizacji,

– możliwość odbierania korespondencji partnera/ki,

– prawo do tworzenia wspólnoty majątkowej, wspólnych rozliczeń finansowych/podatkowych,

– prawo do dziedziczenia na prawach osób z tzw. „pierwszej grupy dziedziczenia”, czyli tak, jak rodzina,

– prawo do zalegalizowania swojego związku, aby z formalnego punktu widzenia dla społeczeństwa oraz państwa stanowili/stanowiły parę.

● W sferze publicznej ważne jest prawo do swobodnego wyrażania poglądów, m.in. przez pokojowe demonstracje. W przypadku osób homoseksualnych prawo to jest w Polsce nagminnie łamane, czego wielokrotnie byliśmy świadkami w latach 2004 i 2005 (np. zakazy Parad Równości w Warszawie przez prezydenta miasta).

● Wyrównanie praw nie oznacza specjalnego traktowania. Wyrównanie to doprowadzenie do takiego stanu, w którym wszyscy obywatele cieszą się takimi samymi prawami i mają takie same obowiązki.

FAKTY

● Konstytucja RP zabrania dyskryminacji z jakiegokolwiek przyczyny, a więc również ze względu na orientację psychoseksualną, jednak lesbijki i geje często spotykają się z dyskryminacją ze względu na to, że są osobami homoseksualnymi.

● Nawet jednoznaczne zagwarantowanie równych praw nie chroni przed dyskryminacją, jeśli przepisy nie są egzekwowane: mimo że Kodeks Pracy chroni lesbijki i gejów przed dyskryminacją w miejscu pracy, przypadki takiej dyskryminacji są nierzadkie.

● W świetle obowiązującego w Polsce prawa lesbijka czy gej jest dla swego partnera/ki osobą obcą: nawet jeśli żyją w związku kilka, kilkanaście czy kilkadziesiąt lat, nie mogą go zalegalizować, w efekcie niewykonalne są dla nich choćby tak banalne rzeczy, jak odebranie listu w imieniu partnera. Napotykają też na znacznie poważ-

niejsze i głębsze problemy. Osoby homoseksualne, jak większość ludzi, pragną osiągnąć stabilizację finansową swych związków. Tak jak wszyscy, lesbijki i geje czasem chorują i wymagają opieki i pielęgnacji, które chcieliby otrzymać od najbliższej im osoby. Obecnie w Polsce nie jest to dla nich możliwe.

● Wymieńmy nierówności prawne, których wyrównania pragną lesbijki i geje:

– osoba homoseksualna nie ma prawa wydania zgody na operację nieprzytomnego partnera/ki ani też prawa do wglądu w dokumentację medyczną podczas hospitalizacji (decyzje odnośnie sposobu leczenia, operacji itp. podejmuje rodzina, a nie partner/ka osoby hospitalizowanej, nawet jeśli ich związek trwał wiele lat, a kontakty partnera/ki z rodziną były sporadyczne),

– osoba homoseksualna nie może dopełnić formalności związanych z pochówkiem partnera/ki (bywa często odsuwana przez rodzinę, czasami uniemożliwia się jej nawet uczestniczenie w pogrzebie),

– osoba homoseksualna pozostająca w związku nie może tworzyć z partnerem/ką wspólnoty majątkowej ani podatkowej czy dziedziczyć na prawach osób z tzw. „pierwszej grupy dziedziczenia” (tak, jak rodzina); zdarza się, że w wypadku śmierci jednego z partnerów partner/ka pozostający/a przy życiu traci cały wspólnie wypracowany majątek,

– partnerzy homoseksualni nie mogą korzystać z przywilejów, z jakich korzystają pary heteroseksualne, takich jak świadczenie rentowe lub emerytalne po zmarłym partnerze, możliwość bycia ubezpieczonym i posiadania prawa do podstawowych świadczeń medycznych na wypadek choroby w sytuacji, kiedy jeden z partnerów nie pracuje.

● Lesbijki i geje powinni mieć prawo do zalegalizowania swojego związku, aby nie tylko w świetle prawa, ale też dla społeczeństwa byli parą. Obecnie zazwyczaj traktowani są jak rodzeństwo czy nadzwyczaj serdeczni przyjaciele, a nie jak dwoje kochających się ludzi, którzy razem idą przez życie. Związki osób homoseksualnych powinny otrzymywać takie samo uznanie i wsparcie, z jakich korzystają pary heteroseksualne.

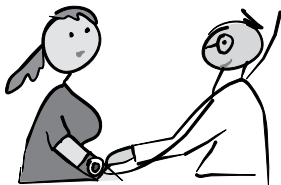
FAKTY

● Wśród Polaków odsetek osób homoseksualnych jest taki sam, jak w Holandii czy w każdym innym kraju. Wśród polskich lesbijek i gejów jest wielu patriotów, większość chce pozostać w Polsce. Nikt nie ma prawa pozbawiać ich narodowości.

● Geje i lesbijki są takimi samymi obywatelami naszego kraju, jak inni Polacy. Płacą podatki, mają te same obowiązki i – w założeniu – te same prawa. Mają rodziny, przyjaciół, pracę zawodową, ulubione miejsca itd. Nie mogą zostawić tego wszystko tylko dlatego, że są osobami homoseksualnymi.

A zna pan to?
przychodzi lesba
do pedala...

Znam. Lekka forma,
ale to nie żarty!

homofobia - nieuzasadniony lęk, oparta na uprzedzeniach niechęć do lesbijek, gejów, osób biseksualnych i transseksualnych

MIT
Lesbijki i geje powinni wyjechać, np. do Holandii. Nie muszą mieszkać w Polsce.

FAKTY

● Polska jest krajem demokratycznym. Rządy większości, która narzuca swoje normy mniejszościom, to nie demokracja, tylko dyktatura. Rzeczywista demokracja to taka, w której większość szanuje i uwzględnia prawa i poglądy mniejszości.

MIT
Lesbijki i geje stanowią mniejszość i powinni się dostosować do woli większości.

FAKTY

● Konstytucja ogłoszona 3 maja 1791 roku była drugą z kolei w Europie i w wielu kwestiach wyznaczała wzorzec oświeceniowych postaw. Niestety, o współczesnej nie jesteśmy w stanie tego powiedzieć. Od XVIII wieku zmieniły się zarówno definicja rodziny, jak i definicja małżeństwa – ludzie tworzą różne rodziny, a polska konstytucja nadal traktuje pojęcie małżeństwa jako związek kobiety i mężczyzny, podczas gdy w wielu krajach tę definicję zmieniono prawnie na obszerniejszą – zgodnie ze stanem faktycznym, tj. oddając w ten sposób zmiany zachodzące w społeczeństwie.

● Zawarta w Konstytucji RP definicja małżeństwa jako związku kobiety i mężczyzny wynika z obowiązywania w naszym kraju doktryny chrześcijańskiej. Przypominamy jednak, że lesbijki i geje nie walczą o prawo do małżeństwa zawartego przed ołtarzem i pobłogosławionego przez księdza, lecz przede wszystkim o prawo do zawarcia związku partnerskiego, który zagwarantuje im prawa cywilne.

MIT
Lesbjkom i gejom nie można pozwolić na „małżeństwa”.

FAKTY

● Żadna dorosła osoba (czy to homo-, czy heteroseksualna) na posiadanie dzieci nie potrzebuje oficjalnej społecznej zgody. Każdy człowiek ma prawo do posiadania potomstwa.

● Zdarza się, że osoba homoseksualna, która ma silny instynkt macierzyński czy ojcowski, decyduje się na zawarcie związku małżeńskiego z osobą płci przeciwnej, mimo że nie daje jej to szczęścia lub poczucia spełnienia. Często w wieku dojrzałym, kiedy potomstwo się usamodzielnia, postanawia się rozwieść, nie mogąc już znieść życia w niezgodzie ze swymi prawdziwymi potrzebami. Zmiany w prawie i społeczna zgoda na związki osób tej samej płci zapobiegłyby takim dramatom.

● Nie ma żadnych dowodów na to, że osoby nieheteroseksualne są złymi rodzicami. Może być nawet przeciwnie, ponieważ ich decyzje dotyczące posiadania potomstwa są mniej przypadkowe (brak możliwości tzw. „wpadki”), bardziej świadome i dojrzałe niż w przypadku wielu ludzi heteroseksualnych.

● Dzieci wychowujące się w rodzinach patologicznych, z problemami alkoholowymi, lub też oddane do domu dziecka nie mają szczęśliwego dzieciństwa. Para osób tej samej płci, żyjąca w stabilnym związku wolnym od nałogów, mogłaby zapewnić ra-

MIT
Ze względu na dobro dzieci trzeba uniemożliwić lesbijkom i gejom posiadanie potomstwa, a zwłaszcza adopcję.

dość miłości dzieciom niechcianym.

● Analiza wypowiedzi przeciwników związków jednoptciowych i ich prawa do adopcji ujawnia, że nie chodzi im ani o dobro rodziny, ani o dobro dzieci, lecz o utrzymanie pewnego wzoru archaicznej moralności, według którego rodzina opiera się na więzach krwi, a jej istnienie gwarantuje i uzasadnia autorytet Boga. W ostatnim czasie zwolennicy tych konserwatywnych poglądów wypowiadają się coraz głośniejsze i zyskują coraz większe wpływy polityczne w naszym kraju, mimo że ich koncepcje nie znajdują odbicia w rzeczywistości: na skutek zmian społecznych w Polsce zmniejsza się liczba rodzin tradycyjnych, tj. składających się z ojca, matki i ich wspólnych dzieci.

FAKTY

"Kto decyduje o tym, którą rodzina jest „normalna”?"

● W dzisiejszych czasach forma rodziny się bardzo zmienia. Wzrasta liczba rodzin odmiennych niż „tradycyjne”, takich jak:

- samotny rodzic i dzieci,
- matka, wychowująca dzieci z pomocą ich babci,
- para wychowująca dzieci z poprzednich związków,
- rodzina zastępcza, która opiekuje się dziećmi, niebędącymi ich biologicznym potomstwem,
- para homoseksualna, wychowująca potomstwo z wcześniejszych związków heteroseksualnych lub narodzone dzięki np. sztuczemu zapłodnieniu.

MIT
Normalna rodzina to związek kobiety i mężczyzny.

FAKTY

Co to takiego?

● Nie istnieje żadne tajemnicze, działające w sekrecie i dążące do przejęcia władzy nad światem lobby homoseksualne. Tak, jak nie istnieje spisek żydowski czy masonski. To bezpodstawne przesady.

● Osoby, które mówią o prawach osób homoseksualnych, zwracają uwagę na nierówne ich traktowanie, na dyskryminację. Czy starania o wyrównywanie szans osób homoseksualnych w życiu społecznym można określić mianem lobbowania homoseksualnego?

● Wzajemna pomoc i wsparcie wśród osób, które podzielają pewne przekonania, jest zjawiskiem powszechnym, niezwiązanym z orientacją psychoseksualną. Dotyczy to np. ludzi o zbliżonych poglądach politycznych lub zainteresowaniach (np. filatelistów, cyklistów, miłośników kolei itp.).

MIT
Zagrożona nam lobby homoseksualna.

FAKTY

Co to znaczy „promocja”? Jaka jest różnica między promocją a propagowaniem tolerancji?

● Publiczne mówienie o homoseksualności nie jest promocją, lecz edukacją, uświadamianiem, że w polskim społeczeństwie żyją osoby homoseksualne. Ma przybliżyć słuchaczom pojęcia „lesbijka”, „gej” i „homoseksualność”, a także obalić krzywdzące homoseksualistów mity i stereotypy.

● Nikt nie został homoseksualistą od słuchania czy rozmawiania o homoseksualności. Natomiast rozmowa na ten temat może poszerzyć wiedzę, co w każdym wypadku jest korzystne.

● Lesbijki i geje mają swoją kulturę i historię, mają prawo o niej mówić i ją upo-

MIT
Należy protestować przeciw nachalnej promocji homoseksualności.

wszeczną. Wiele osiągnięć nauki, kultury, sztuki czy sportu zawdzięczamy osobom homoseksualnym (można tu wymienić choćby poetkę Słonę, kompozytora Piotra Czajkowskiego, tenisistkę Martinę Navratilową, piosenkarzy George'a Michaela czy Eltona Johna, aktora Jacka Poniażka). Więcej informacji na ten temat można znaleźć m.in. w Kalendarium „LESteśmy w Polsce”, przygotowanym przez Porozumienie Lesbijek (LBT) i dostępnym na stronie www.porozumienie.lesbijek.org.

FAKTY

- 5-10% społeczeństwa to około dwa miliony Polaków, czyli tyle, ile mieszka w Warszawie i jej okolicach. Jeśli rzecz dotyczy tak dużej populacji, zmiany w prawie są koniecznością.
- W prawodawstwie należy uwzględnić postulaty najliczniejszej w Polsce mniejszości. Dwa miliony ludzi chciałoby mieć takie same prawa, jak wszyscy. Obecnie, choć są takimi samymi obywatelami i obywatelkami, nie są równo traktowani. Lesbijki i geje domagają się równouprawnienia, a nie nadmiernych, szczególnych praw.
- Prawo powinno być dla wszystkich, nie tylko dla wybranych czy dla większości.

MIT
Dla 5-10% społeczeństwa nie
warto zmieniać prawa.

FAKTY

Co to znaczy: „demonstrować
swoją seksualność”?

- Demonstracje i manifestacje to środek, do którego uciekają się ludzie spotykający się z niesprawiedliwym traktowaniem jako grupa i pragnący zwrócić na to uwagę społeczeństwa. Robią tak pielęgniarki czy górniczy. Lesbijki i geje nie wychodzą na ulice w Marszach Tolerancji i Paradach Równości po to, żeby się bawić, pokazać w telewizji czy walczyć o prawo do trzymania się za rękę z partnerem/ką. Osoby homoseksualne (lesbijki i geje) manifestują, by zwrócić uwagę na niesprawiedliwość, która dotyka ich w wielu ważnych sferach życia.
- Demonstracje to jedno z narzędzi w demokracji, jakim osoby dyskryminowane mogą się posłużyć, żeby zostać zauważone ze swoimi problemami i postulatami. Jeśli nastąpi wyrównanie praw, lesbijki i geje nie będą mieli powodu, żeby uczestniczyć w demonstracjach.
- Przypomnijmy, że z definicji – która znajduje odbicie w nazwach – manifestacje, o których mowa, są wyrazem poparcia dla tolerancji i równości, a więc sprzeciwem wobec dyskryminacji, uprzedzeń i nierówności – każdego rodzaju, nie tylko związanych z orientacją psychoseksualną, ale także z płcią, wiekiem, stopniem sprawności, kolorem skóry, narodowością itd.
- Podczas manifestacji osoby homoseksualne nie demonstrują seksualności, tylko korzystają z przysługującego im konstytucyjnego prawa do demonstracji. Ma to związek z ich życiem społecznym, obywatelskim, nie zaś z intymnym życiem seksualnym.
- Uczestnicy marszów i parad zachowują się z poszanowaniem zasad społecznego współżycia, niosąc transparenty głoszące hasła równościowe i wolnościowe.
- Polskie prawo uznaje wszystkie zachowania seksualne realizowane publicznie za wykroczenia, polegające na zakłóceniu porządku publicznego. Jeśli ktokolwiek – niezależnie od jego orientacji psychoseksualnej – dopuszcza się publicznie czyn-

MIT
Lesbijki i geje nie powinni demonstrować swej seksualności na ulicy, dlatego należy zakazać Marszy Tolerancji i Parad Równości.

ności seksualnych, powinien zostać ukarany przez odpowiednie władze. Nie można więc mówić, że podczas ulicznych marszów i pikiet lesbijki i geje przekraczają granicę dopuszczalnych zachowań seksualnych, bo nie zdarzyło się, by komukolwiek z uczestników marszy czy parad postawiono taki zarzut.

● Media często ilustrują informacje na temat manifestacji osób homoseksualnych obrazami ze stynnych Parad Miłości (np. w Berlinie). Jest to przekłamanie: takie imprezy nigdy nie były urządzone w Polsce. W dodatku wśród ich uczestników są zarówno osoby homo-, jak i heteroseksualne. Jeśli zaś zastosować kryterium „przyzwoitości”, to równie nieprzyzwoite są parady karnawałowe w Rio de Janeiro. Tak jak na podstawie Parady Miłości nie można osądzać osób homoseksualnych, tak nie należy budować wizerunku osób heteroseksualnych na podstawie parad karnawałowych w Rio de Janeiro.

FAKTY

- Prawo do demonstracji mają wszyscy obywatele, o ile treści, które głoszą nie mają znamion przestępstwa. Pedofilia, nekrofilia i zoofilia są karalne. Homoseksualność nie jest przestępstwem i nie jest karalna.
- Kojarzenie zbroczeń, takich jak pedofilia, zoofilia czy nekrofilia, z homoseksualnością jest całkowicie nieuzasadnione i niesprawiedliwe.
- Homoseksualność dotyczy relacji pomiędzy dwojgiem dorosłych osób, zgadzających się na tę relację, natomiast zachowania pedofilne, nekrofilne i zoofilne nie tylko są karalne w Polsce, ale także dotyczą wykorzystywania osób czy zwierząt bez ich zgody i świadomości, jaką mają dorośli ludzie.

MIT
Jeśli dziś pozwolimy na organizowanie parad homoseksual-
stom, jutro zaczną demonstrować pedofile, nekrofile i zoofile.

FAKTY

- Konstytucja w art. 57 mówi, że każdy Polak, bez względu na poglądy, ma prawo do brania udziału w pokojowych zgromadzeniach, w których prezentowane są treści zgodne z prawem.
- Marsze Tolerancji i Parady Równości są częścią większych imprez. Równoległe z nimi odbywają się też konferencje, odczyty, spotkania, dotyczące zagadnień związanych np. z dyskryminacją wszelkich mniejszości (niepełnosprawnych, osób starszych, ateistów, innowierców, przedstawicieli innych narodowości itd.).
- Konferencje nie są zauważane przez większość osób i przez media. Dopiero gdy osoby homoseksualne wyjdą na ulicę, mogą sprawić, że ich postulaty zostaną dostrzeżone.

MIT
Lesbijk i geje nie muszą demonstrować na ulicach.
Mogą przezeń zorganizować konferencję naukową.

FAKTY

- Pedofilia to realizowanie popędu płciowego wobec dzieci, zachowanie związane z krzywdzeniem i manipulowaniem nieświadomym dzieckiem. Jest to zbrojenie, przez polski kodeks karny uznane za przestępstwo.
- Nie ma żadnych dowodów na to, że któraś z orientacji psychoseksualnych łączy się szczególnie ze skłonnością do pedofilii. Częściej dzieci są wykorzystywane przez mężczyzn niż przez kobiety. W 90% przypadków wykorzystania dziecka przez heteroseksualnego mężczyznę ofiarą jest dziewczynka, w 10% chłopiec. Pedofil często nie wybiera między chłopcem a dziewczynką, ponieważ podnieca go nie konkretna płeć, a niedojrzałość dziecka.
- Większość osób homoseksualnych, podobnie jak większość społeczeństwa, potępia pedofilię.
- Związki homoseksualne oparte na obustronnej zgodzie dorosłych osób nie są zbrojeniem ani chorobą. Natomiast każda relacja seksualna dorosłego z dzieckiem, bez względu na płeć obojga, jest przejawem zbrojenia, karanego przez polskie prawo.
- Stawianie znaku równości między pedofilią i homoseksualnością jest jednym z najbardziej niesprawiedliwych, błędnych i krzywdzących osoby homoseksualne stereotypów. Jednocześnie przyczynia się do wzrostu niewiedzy i dezinformacji w społeczeństwie, co może zarówno sprzyjać szerzeniu się pedofilii, jak i utrudniać wykrywanie tego zjawiska i przeciwdziałanie mu.

MIT
Homoseksualiści są pedofilami.

FAKTY

Skąd o tym wiesz?

- Nikogo nie można wychować na homoseksualistę. Człowiek nie uczy się orientacji psychoseksualnej, lecz jest mu ona przynależna od urodzenia.
- Osoby homoseksualne zostały w większości wychowane przez heteroseksualistów, a więc ich orientacja seksualna nie ma nic wspólnego z (deklarowaną) orientacją rodziców czy opiekunów.
- Niezależnie od środowiska, w którym się wychowują, obowiązujących w nim wzorców postępowania, norm i zasad, wszystkie dzieci najpóźniej w okresie dorastania zaczynają przejawiać charakterystyczną dla nich orientację seksualną. Nawet w bardzo homofobicznym otoczeniu homoseksualne dziecko pozostaje homoseksualne, zaś heteroseksualista nie zmienia orientacji seksualnej wśród homoseksualistów.

MIT
Homoseksualiści chcą wychowywać dzieci na homoseksualistów.

FAKTY

- Pedofilia występuje tak samo wśród osób hetero-, jak i homoseksualnych.
- Orientacja psychoseksualna jest przynależna od urodzenia. Dzieci nie mogą „nauczyć się” orientacji seksualnej, przebywając z homo- lub heteroseksualnym nauczycielem, pedagogiem, opiekunem, wychowawcą w domu dziecka czy opiekunem na koloniach.
- U osób wykonujących powyższe zawody liczą się kompetencje, umiejętności pedagogiczne, doświadczenie, zaangażowanie w pracę z dziećmi, a nie orientacja psychoseksualna. Z takich zawodów należy wykluczać nie osoby homoseksualne, ale osoby, które ujawniają agresję lub są pedofilami.

MIT
Homoseksualiści nie powinni wykonywać zawodów związanych z kontaktem z dziećmi.

FAKTY

- Osoby powtarzające ten niezwykle okrutny stereotyp zapominają, że lesbijki i geje to, podobnie jak heteroseksualiści, ofiary, a nie źródło AIDS. Z badań przeprowadzonych w wielu krajach, na przykład afrykańskich i byłego Związku Radzieckiego (Mołdawii, Kazachstanie, krajach nadbałtyckich i kaukaskich), wynika, że główną drogę zakażeń stanowią ryzykowne zachowania heteroseksualne – czyli uprawianie seksu bez zabezpieczeń z wieloma partnerami. We wszystkich krajach na zakażenie wirusem HIV szczególnie narażeni są narkomani stosujący narkotyczne środki dożylnie (źródło danych: Krajowe Centrum ds. AIDS, www.aids.gov.pl).
- Obecnie nie mówi się o grupach podwyższonego ryzyka, lecz o ryzykownych zachowaniach, niezależnych od tego, do jakiego środowiska czy populacji się należy – jednym z takich ryzykownych zachowań jest stosunek seksualny bez zabezpieczenia. Nie ma znaczenia, jakiej płci czy orientacji psychoseksualnej są osoby biorące udział w takim zbliżeniu.

MIT
Homoseksualiści są źródłem AIDS.

FAKTY

- Osoby homoseksualne, tak samo jak heteroseksualne, mają prawo do stosowania dowolnych technik seksualnych, jeśli są one wzajemnie uzgodnione i akceptowane między partnerami/kami.
- Nieprawdą jest, że wszyscy geje uprawiają seks analny. Badania wykazują, że stosuje tę metodę około 40% gejów. Podobnie nieprawdą jest, że wszystkie lesbijki używają sztucznych członków.
- Seks analny jest jedną z technik seksualnych, z których korzystają ludzie niezależnie od płci i orientacji psychoseksualnej. Prawidłowe twierdzenie brzmiałoby więc: „Niektórzy ludzie – zarówno hetero-, jaki i homoseksualni – uprawiają seks analny”.

Czemu interesuje Cię, co inni robią w łóżku? Czy to ma jakieś znaczenie?

MIT
Geje uprawiają seks analny, a lesbijki preferują sztuczne członki (wibratory, dildo itp.).

FAKTY

„Obnosić się”?
A co to znaczy?

- Jeśli osoby heteroseksualne demonstrują swoją relację rodzinną np. poprzez wystawianie fotografii bliskich na biurku w pracy, wpisywanie w ankietach: „żonaty”, „zameźna”, bądź nosząc obrączki na serdecznych palcach, to też jest obnoszenie się?
- Czy mężczyzna i kobieta, trzymający się za ręce na ulicy lub całujący się przy ludziach, obnoszą się ze swoją seksualnością?
- Każdy człowiek ma prawo do miłości, bliskości, poczucia spełnienia itp. Osobom homoseksualnym nie wolno odbierać prawa do dzielenia się z innymi radością wynikającą ze wspólnego szczęścia.
- Trzymanie się za ręce, obejmowanie w pasie, prowadzenie się pod rękę, nieerotyczny pocałunek nie są zachowaniami manifestującymi ludzką seksualność. Natomiast publiczne zachowania seksualne (np. stosunek płciowy bądź zaawansowane erotyczne pieszczoty) są niezgodnie z prawem niezależnie od płci osób uczestniczących w takim akcie. Granice zachowań są płynne i są związane z poczuciem dobrego smaku i definicją tego, co uważamy za intymne, a nie z orientacją psychoseksualną.

MIT
Lesbijki i geje obnoszą się ze swoją seksualnością.

FAKTY

- Chodzenie do klubów (clubbing) jest modnym sposobem spędzania wolnego czasu wśród młodzieży, ale wielu ludzi, niezależnie od orientacji psychoseksualnej, wybiera inny rodzaj rozrywki i ma do tego prawo.
- Część osób homoseksualnych nie chodzi do klubów, bo woli inaczej spędzać czas, np. idąc do teatru, kina, na wystawę. Czy bywalcy filharmonii lub ogrodu botanicznego lub miłośnicy paralotniarstwa mają przymusowo zacząć chodzić do klubów – tylko dlatego, że są homoseksualistami?
- Wydzielanie izolowanych miejsc, w których ludzie są gromadzeni ze względu na jakąś cechę, to nic innego, jak tworzenie gett. Historia XX wieku dowodzi, że taka polityka może być niebezpieczna.

MIT
Homoseksualiści mają swoje kluby, mogą się w nich spotykać, po co im obecność w innych miejscach.

FAKTY

- Feminizm jest ruchem społecznym, w którym uczestniczą kobiety, zarówno homo-, bi-, jak i heteroseksualne.
- Postawa wobec aborcji czy eutanazji wynika z osobistych poglądów i orientacja psychoseksualna nie ma tu żadnego znaczenia.

MIT
Wszystkie lesbijki to feministki, zwolenniczki aborcji i eutanazji.

FAKTY

- Orientacja psychoseksualna ujawnia się zazwyczaj w okresie wczesnego dojrzewania i jej podstawą są silne romantyczne uczucia. O wyborze (obiektie miłości) decyduje serce, w żadnym wypadku uraz. Potwierdzają to liczne badania na całym świecie.
- Żadna miłość nie rodzi się z konieczności, lęku czy przymusu, lecz z wyboru, fascynacji i oddziaływania na siebie dwojga ludzi.
- Orientacja psychoseksualna skierowana do osób tej samej płci nie oznacza automatycznie niechęci do płci przeciwnej. Geje i lesbijki obdarzają uczuciem przedstawicieli swojej płci, a ich codzienne relacje z przedstawicielami obu płci nie różnią się od tych, jakie mają osoby heteroseksualne.
- Wiele lesbijek jest obiektem pożądania mężczyzn heteroseksualnych.
- Geje nie boją się kobiet, a w większości przypadków jest tak, że przyjaźnie nawiązują częściej z kobietami niż mężczyznami. Właśnie przez otwartość i brak lęków wobec kobiet potrafią się przed nimi otworzyć bardziej niż heteroseksualny mężczyzna.

FAKTY

- Jeśli chodzi o dobór stroju i wygląd, lesbijki często nie mieszczą się w tradycyjnym standardzie kobiecości, ponieważ nie zabiegają w pierwszym rzędzie o atrakcyjność w oczach mężczyzn.
- Strój kobiety niekoniecznie świadczy o jej seksualności, a bardziej osobistych preferencjach dotyczących wyglądu, wyczuciu stylu i estetyki. Kobiety heteroseksualne często ubierają się „sportowo”, a lesbijki noszą „kobiece” sukienki. Zakładają po prostu strój odpowiedni do sytuacji, dostosowany do własnego charakteru (osobowości).
- Podobnie mężczyzna, który dba o siebie (co, na szczęście, jest coraz powszechniejsze), nie musi być koniecznym gejem, za to niektórzy geje wyglądają jak macho.
- Powszechne wyobrażenie homoseksualisty pokrywa się z obrazem transwestyty (inaczej crossdressera). Tymczasem homoseksualizm i transwestytyzm to dwa różne pojęcia. Homoseksualizm jest orientacją psychoseksualną. Transwestytyzm to zaburzenie identyfikacji płciowej (transwestytyzm podwójnej roli) lub zaburzenie preferencji seksualnych (fetyszyzm transwestytyczny). Procent homoseksualistów wśród transwestytów jest taki sam jak wśród reszty społeczeństwa. 90% transwestytów to heteroseksualiści.
- Przypisywanie lesbijkom cech męskich, a gejom cech kobiecych wynika z następującego uproszczonego rozumowania: „Ktoś, kto kocha mężczyznę, musi być kobietą”, „Ktoś, kto kocha kobietę, musi być mężczyzną”. Takie założenie pozwala jakoś zrozumieć i zaklasyfikować mechanizm kierujący zachowaniem homoseksualisty. Nieporozumienie jest skutkiem tradycyjnego, wąskiego rozumienia związku jako relacji osób odmiennej płci. W rzeczywistości realizowanie potrzeb psychoseksualnych z przedstawicielem tej samej płci rzadko idzie w parze z brakiem akceptacji swojej płci, własnych pierwszo- i drugorzędnych cech płciowych oraz z próbą upodobnienia się w jakikolwiek sposób do płci przeciwnej.

MIT
Lesbijki to kobiety, których nie chciał żaden mężczyzna, a geje to mężczyźni, którzy boją się kobiet.

MIT
Geje są zniewieszczeni, a lesbijki to „babochochy”.

FAKTY

● Homoseksualność jest wrodzoną orientacją psychoseksualną. Nie można nikogo wychować na homoseksualistę. W społeczeństwie patriarchalnym ojcowie z zasady mniej interesują się dziećmi i to matki są odpowiedzialne za ich wychowanie. Gdyby przyczyną homoseksualności były dysfunkcyjne rodziny, znacznie większy procent ludzi byłby „wychowywany” na homoseksualistów.

MIT
Przynajmniej rozwój homoseksualnych preferencji jest „nieobecny ojców” lub „nadopiekunicza matka”.

FAKTY

● Statystycznie procent kobiet, które były seksualnie molestowane lub zostały zgwałcone, jest taki sam wśród lesbijek i kobiet heteroseksualnych. Takie doświadczenia nie wpływają na orientację psychoseksualną.

MIT
Kobiety zostały lesbijkami, ponieważ miały złe doświadczenia z mężczyznami lub zostały zgwałcone.

FAKTY

● Odsetek ludzi o homoseksualnej orientacji jest i był stały w różnych kulturach na przestrzeni dziejów. Rozwój i upadek cywilizacji jest determinowany przez wiele czynników. Nic nie wskazuje na szczególną rolę, jaką mieliby w tych procesach odgrywać homoseksualiści.

MIT
Homoseksualność jest przejawem upadku cywilizacji.

FAKTY

- Ludzie o orientacji homoseksualnej są pełnoprawnymi i pełnowartościowymi członkami społeczeństwa. Jak wszystkim, należą im się równe prawa i szacunek. Jak wszyscy, nie muszą w jakiś szczególny sposób udowadniać, że na nie zasługują. Mówią o swoim życiu i organizują uliczne demonstracje, aby przerwać milczenie i kłamstwa, z jakimi się spotykają.

*Gdzie pójdę, tam się
obnoszą z tymi swoimi
Paradami...*

*Pan już majaczy.
Zaawansowana
homofobia.*

homofobia -
nieuzasadniony
lęk, oparta na
uprzedzeniach
niechęć do
lesbijek, gejów,
osób biseksualnych
i transseksualnych

FAKTY

- Patrząc na zdjęcia z kampanii „Niech nas zobaczą” czy oglądając relacje z Marszów Tolerancji i Parad Równości można się łatwo przekonać, że uczestniczą w nich bardzo różni ludzie, pochodzący z różnych środowisk, różnie wyglądający i wykonujący różnorodne zawody.

MIT

Homoseksualiści sami są winni temu, że społeczeństwo ich nie akceptuje. Zamiast pokazywać się z najlepszej strony i starać wzbudzić zaufanie, agresywnie promują homoseksualność i organizują demonstracje uliczne.

MIT

Osoby homoseksualne wybierają takie zawody jak artysta, fryzjer lub aktor.

FAKTY

- Z licznych badań wynika, że duża część ludzi jest biseksualna.
- Orientacja psychoseksualna kształtuje się już prawdopodobnie we wczesnym dzieciństwie, w życiu płodowym lub jest przypisana genetycznie. Do okresu dojrzewania często pozostaje w uśpieniu. We wczesnym okresie nastoletnim (ok. 10-12 roku życia) dzieci przechodzą przez tzw. fazę homofilną, w której płeć partnera/partnerki może nie być znacząca – młoda osoba skupia się na doświadczeniu seksualnym jako takim. Po tej fazie ujawnia się właściwa orientacja dziecka i w ten sposób na progu dorosłości klaruje się, czy dana osoba jest homo-, bi- czy heteroseksualna.

MIT

Homoseksualność jest jedynie fazą rozwoju seksualnego i psychicznego. Homoseksualne fascynacje są typowe dla wieku młodzieńczego, potem mijają.

FAKTY

- Niektóre osoby homoseksualne pod naciskiem otoczenia wchodzą w związki heteroseksualne po to tylko, żeby się ostatecznie upewnić, że preferują własną płeć. Ci, którzy zostają w takich związkach mimo braku satysfakcji, robią to z powodu presji społecznej i w obawie przed dyskryminacją.

MIT

Homoseksualiści interesują się swoją płcią, bo jeszcze nie spotkali tej/tego „własnej/własnego” heteroseksualnej/gen partnerki/partnera.

FAKTY

- Czasem usłyszeć można: „Nie mam nic przeciw homoseksualistom, byleby się do mnie nie doberali”, co zakłada, że lesbijki i geje traktują kobiety i mężczyzn jako potencjalne obiekty seksualne. Tymczasem, podobnie jak w przypadku relacji heteroseksualnych, by doszło do zainteresowania drugą osobą, podniecenia seksualnego, prób zbliżenia się na płaszczyźnie emocjonalnej, towarzyskiej czy erotycznej, wystąpić musi bardzo wiele czynników, i sam fakt posiadania takiej, a nie innej płci nie jest tu wystarczającym bodźcem zachęcającym do działania.
- Mity wyrosłe wokół homoseksualności każą sądzić, że homoseksualiści są „inni” i kierują się odmiennymi zasadami niż heteroseksualna większość. Tymczasem heteroseksualistów od homoseksualistów różni wyłącznie kierunek potrzeb natury emocjonalnej i erotycznej, natomiast wszystkich obowiązują te same zasady i mechanizmy społecznego współżycia.
- Często zadeklarowani heteroseksualiści, którzy czują silny lęk przed uwodzeniem przez homoseksualistę, odczuwają w rzeczywistości lęk przed własnymi ukrytymi potrzebami homoerotycznymi. Osoby te mogą bronić się przed nieakceptowanymi przez siebie impulsami erotycznymi poprzez przejawianie silnej homofobii (wyparcie).

MIT
Lesbijki i geje traktują wszystkie kobiety i mężczyzn jako obiekty seksualne. Heteroseksualista w obecności homoseksualisty jest zagrożony napaścią seksualną.

FAKTY

- Przede wszystkim – jak już wcześniej wielokrotnie powtarzałyśmy – nikt nie wybiera. Nie wybieramy swojej orientacji seksualnej, tak jak nie wybieramy sobie rodziców. Niektóre osoby homoseksualne dążą do posiadania potomstwa, bo taka jest ich wewnętrzna, biologiczna i społeczna potrzeba, a nie kaprys lub samolubna fanaberia. W stosunku do żadnej innej grupy społecznej nie stosuje się argumentacji zabraniającej posiadania dzieci. Ludzie nie obdarzeni świetnym zdrowiem, urodą, inteligencją lub mądrością też mają prawo do posiadania potomstwa i nikt nie czyni im wyrzutów, że skazują je na dziedziczenie cech mniej pożądanых społecznie – co powinno powstrzymać ich przed taką decyzją.
- Inną sprawą jest to, czy brak wiedzy na temat homoseksualności i homofobię uznamy za zjawisko trwałe i nieusuwalne. Zdecydowanie bardziej pozytywną postawą jest podjęcie próby edukacji społeczeństwa niż powstrzymywanie się przed realizacją pragnień ze strachu przed brakiem zrozumienia i niechęcią. Geje i lesbijki mają szansę wychować swoje dzieci na osoby hetero- i homoseksualne, świadome różnorodności i złożoności świata oraz wprawione w walce z dyskryminacją i nierównościami społecznymi.

MIT
Par homoseksualne nie powinni wychowywać dzieci ze względu na ostracyzm otoczenia. Rodzice nie mają prawa świadomie narzązać swoich dzieci na taki los.

POROZUMIENIE LESBIJEK (LBT)

KIM LEŚTEŚMY?

Porozumienie Lesbijek (LBT) powstało pod koniec 2004 roku. Łączy organizacje i grupy nieformalne oraz osoby niezrzeszone, działające na rzecz środowiska LGBT. Skrót LBT oznacza lesbijki, biseksualistki, kobiety transseksualne i transgenderowe.

O CO WALCZYMY?

O wzmocnienie obecności i widzialności LBT w życiu społeczno-politycznym;
przełamywanie stereotypów, dotyczących LBT; społeczną akceptację wobec LBT;
prawną i rzeczywistą równość, bez względu na płeć, tożsamość/orientację seksualną oraz wiek, niepełnosprawność, pochodzenie etniczne, status społeczno-ekonomiczny i wyznanie;
zaprzestanie wszelkiej przemocy ze względu na płeć i tożsamość/orientację seksualną;
zainicjowanie świadomości (i wrażliwości) feministycznej w środowisku LGBT;
zaznaczenie obecności lesbijek, biseksualistek i osób transseksualnych w ruchu feministycznym.

CO TO JEST FIOLETOWA REWOLUCJA?

Rzucając hasło Fioletowej Rewolucji, Porozumienie Lesbijek (LBT) wzywa lesbijki, biseksualistki i kobiety transseksualne/transgenderowe, by wyszły z ukrycia i odważyły się walczyć o swoje prawa. Kolor fioletowy łączył lesbijki (LBT) biorące udział w Manife 2005. Ponieważ na hasło Fioletowej Rewolucji odpowiedziało bardzo wiele uczestniczek manifestacji, a także wiele osób udzieliło im symbolicznego wsparcia, obecność lesbijek (LBT) była niezaprzeczalna i wyraźnie widoczna dla wszystkich obserwatorów, w tym również dla mediów.

CO ROBIMY?

Współorganizujemy:

Manifa (Warszawa); Marsz Tolerancji (Kraków); Dni Równości i Parada Równości (Warszawa); akcja "Lokale Les&Gay Friendly" (Kraków); wiec "Reanimacja demokracji" (Warszawa)

Działamy:

"Poradnia Antyhomofobiczna" w wielu miastach Polski; projekt filmowo-dyskusyjny "Ponad granicami - ponad barierami"; panele dyskusyjne "Budowanie wspólnot lesbijek a wykluczenie LBT ze sfery publicznej", "Czego chcą lesbijki? Kto chce lesbijek?"; kalendarium "LEŚteśmy w Polsce", opisujące obecność lesbijek w życiu kulturalnym, społecznym i politycznym Polski; warsztat "LEŚteśmy - byłyśmy. Odkrywanie przeszłości lesbijek w Polsce"; projekt edukacyjny "Fakty przeciwko mitom o lesbijkach i gejach".

Wspieramy:

Matronat nad książką A. Engel-Bernatowicz i A. Kamińskiej "Coming out. Ujawnienie orientacji psychoseksualnej - zaproszenie do dialogu"; udział w Koalicji przeciw Młodzieży Wszehpolskiej; zbieranie funduszy dla "Naszej Sprawy" (walka prawna z homofobią; ostatnio wygrana!); "Kiedy kobieta kocha kobietę", album seksualności lesbijskiej.

Bierzemy udział:

Międzynarodowe konferencje ("Nash Mir"/Kijów, ILGA Europe/Paryż, RFSL/Malmö); Akademia Tolerancji Fundacji eFKA; festiwal "Lesbijki, geje i przyjaciele" (Wrocław); Dni Tolerancji i Równości (Poznań); Ladyfest Warszawa.

Ty też LEŚteś? Dołącz do Fioletowej Rewolucji!

www.porozumienie.lesbijek.org

porozumienie_lesbijek@tlen.pl

